

НЕЛЕ НОЙХАУС

ПРИЯТЕЛИ ДО СМЪРТ

От авторката на бестселъра
„Убийството на мистериозната жена“

enthusiast

Nele Neuhaus
Mordsfreunde

Copyright © by Ullstein Buchverlage GmbH, Berlin
Published in 2009 by List Taschenbuch Verlag

Неле Нойхаус
Приатели до смърт

© Людмила Костова, преводач, 2016
© Анна Георгиева-Андра, художник, 2016
© Enthusiast – запазена марка на
„Алто комюникейшънс енд пъблишинг“ ООД, 2016

ISBN 978-619-164-195-6

НЕЛЕ НОЙХАУС

ПРИЯТЕЛИ ДО СМЪРТ

*Вторият случай на комисарите
Пиа Кирххоф и Оливър Боденцайн*

Превела от немски
Людмила Костова

enthusia**s**t

София, 2016

Четвъртък, 15 юни 2006 г.

В осем без петнайсет главният комисар Оливър фон Боденщайн се събуди от жуженето на мобилния си телефон. По график трябваше да почива днес. Като ръководител на Отдела за силова престъпност към Регионалната криминална инспекция в Хофхайм вече три години отговаряше за грозната страна на човечеството между Майн и Таунус. Преди това бе работил двайсет години към КИ във Франкфурт. Боденщайн се надигна и затърси в просънница апарата си. Нямахме причина да не поеме доброволно дежурство. Козима трябваше да довърши своя нов документален филм за премиерата след три седмици и щеше да прекара цял ден на монтажната маса. Лоренц и Розали отдавна си имаха свой живот и не горяха от желание да излизат на разходки и излети с баща си. Така че Боденщайн взе телефона от нощното шкафче и погледна дисплея. Сега пък и скрит номер.

– Оливър, Инка Ханзен е. Извинявай, че те безпокоя толкова рано.

Доктор Инка Ханзен беше ветеринарен лекар и негова приятелка от младини. Животът ги срещна отново миналата година по повод убийството на жената на доктор Керстнер, колега на Инка, а Боденщайн пък оглавяваше разследването.

– Намирам се в зоологическата градина „Опел“ в Кронберг – обясни тя. – Хората, които се грижат за животните, преди малко намерили някаква ръка. И то истинска.

– Идвам веднага – каза Боденщайн и седна в леглото.

– Ще излизаш ли? – измърмори Козима. Тя лежеше по корем, заровила лице във възглавницата. Обажданията по никое време в почивен ден отдавна не я впечатляваха. Преди двайсет и три години двамата се бяха запознали току в краката на един самоубиец – Боденщайн като млад криминален комисар на първия си смъртен случай, тя – като репортерка за телевизията, която подготвяше новината за скандалния случай на борсовия посредник, обесил се в офиса си.

– Да, за съжаление. – Боденщайн целуна затоплената ѝ от съня буза и с прозявка се запъти към банята. – В зоологическата градина „Опел“ намерили нещо, което приличало на част от труп.

– О, боже – без да се впечатлява особено, тя се сви под завивката и когато след десет минути Оливър слезе по стълбите избръснат и облечен, отново беше заспала.

Петнайсет минути по-късно Боденщайн се качи на надлеза в Келкхайм и се обади на колежката си Пиа Кирххоф. Улицата пред сладоледения бар „Сан Марко“ приличаше на бойно поле. По диагонал отсреща имаше огромна видео стена за световното първенство по футбол, пред която предишния ден стотици възторжени зрители преживяха оспорваната победа с 1:0 на немския национален отбор над Полша и подобаващо я отпразнуваха. След по-малко от минута Пиа Кирххоф вдигна.

– Добро утро, шефе – звучеше малко задъхано. – Днес имам почивен ден! Помните ли?

– *Имахте* – отвърна Боденщайн. – В зоологическата градина „Опел“ са намерили човешка ръка. Поне

така предполагат. Съобщих и в следствения отдел. Ще намерите ли лекар?

– Имам подръка един специалист – каза Пиа Кирххоф.

– Това да не е доктор Хенинг Кирххоф? – Боденщайн се усмихна шеговито.

– Не си правете прибързани заключения – гласът на Пиа звучеше весело. – Снощи той само ми съдейства при акуширането.

Криминалният комисар Пиа Кирххоф от около година беше част от екипа на КII на Регионалната криминална инспекция в Хофхайм. След раздялата със съпруга си доктор Хенинг Кирххоф, заместник-ръководител на франкфуртския Институт по съдебна медицина, тя си купи един имот с огромен парцел в Унтерлидербах, където заживя с животните си, и се върна към предишната си професия на криминален полицаи.

– Акуширане ли? – Боденщайн намали скоростта, за да не го засече камерата извън града.

– Снощи втората ми кобилка роди. Едно мъничко жребче. Кръстихме го Ньовил.

– Поздравления. И защо Ньовил?

– Нищо не разбирате от футбол, шефе – засмя се Пиа. – Оливер Ньовил вкара вчера в продълженията победния гол.

– Аха – Боденщайн мина през Фишбах, изпревари и на светофара зави вдясно в посока Кьонигщайн по В455, – въпреки това ще ми трябва. Вероятно няма да е за дълго.

Насред гората, малко преди да влезе в Шнайдахин, Боденщайн бе принуден да намали скоростта и накрая да спре, понеже улицата беше задръстена от

хора. Първоначално той помисли, че е станала злополука, но после забеляза на горския паркинг отдясно на пътя дузина коли. Повечето хора развяваха плакати и носеха табели. Боденщайн се опита да прочете какво пише на тях и се сепна, когато две момичета на около петнайсет-шестнайсет години започнаха да чукат по стъклото на колата, давайки му знак да го смъкне.

– Какво става тук? – попита той.

– Обществена акция на ОЗОСПЖ*, ДГИК** и НЛК*** – обясни едното момиче, дългокоса brunетка с грижливо гримирани очи и безупречен маникюр. – Знаете ли, че участъкът на В8 с отклонение на запад ще минава точно оттук като четирилентов път?

Тя развя една листовка под носа му.

Боденщайн погледна към две жени, които държаха транспарант. „В8 ЩЕ СЪСИПЕ ТАЗИ ГОРА“ – прочете той.

– За целта ще бъдат изсечени хиляди дървета – другото момиче беше русо и беше облечено с широка тениска с надпис „НЕ НА В8“ и джинси с колан с лъскава тока. – Ще бъдат унищожени ценни биотопи и девствени гори. Шумът и вредните вещества ще се отразят зле на жителите на Кьонигщайн.

Боденщайн слушаше с половин ухо разясненията на мисионерски нахъсаните момичета. Аргументите на противниците на В8 му бяха известни, самият той

---

* BUNTE: Bund für Umwelt-, Natur- und Tierschutz – Обединение за защита на околната среда, природата и животните. – Бел. прев.

** Aktionsgemeinschaft Lebenswertes Königstein – Дружество за граждански инициативи в Кьонигщайн. – Бел. прев.

*** ULK – Unabhängige Liste Königstein – „Независима листа Кьонигщайн“. – Бел. прев.

обаче не беше нито против, нито „за“ планираната автомагистрала „Таунус“.

Момичетата продължаваха да го бомбардират с числа и факти.

– Бързам – прекъсна ги Боденщайн, – съжالياвам.

– Ясно, съдбата на нашата гора изобщо не ви интересува! – извика му презрително брюнетката. – За вас е важно да можете да си карате бързо тежкото беемве!

– Ами тръгвайте, замърсете порядъчно въздуха с въглероден диоксид! – допълни блондинката.

Боденщайн изкриви устни в усмивка. По негово време младите природозащитници обикаляха около щаба на въоръжените сили, връзваха си палестински шалове и дни наред не си миеха косите. Двете таунуски кифли, както шеговито наричаше синът му дъщерите на влиятелните родители от Кьонигщайн и околността, имаха вид на хора, които цяла сутрин са репетирали пред огледалото речта си. Сигурно майките им са ги довели с някой лъскав туарег или кайен. Колко се бяха променили времената.

Ако в зоологическата градина „Опел“ не го очакваше една отсечена ръка, той щеше да отдели време и да обясни на хлапетата, че далеч не му е безразлично унищожаването на горите. Едва ли някой познаваше местността по-добре от него, който беше израснал в историческия Хофгут, намиращ се в долината между Рупертсхайн, Фишбах и Шнайдахайн. Оливър си беше избрал да следва право, а после да гради полицейска кариера, така че се падна на помалкия му брат Куентин да продължи семейната традиция да прави от столетното имение любимо място за излети. Куентин също нямаше да е очарован от подновените проекти за прокарването на B8,

ако новият път ще минава на по-малко от сто метра от имението „Боденщайн“.

След три минути Оливър стигна до кръговото в Кьонигщайн. Заради световното първенство по футбол бяха направени грандиозни преустройства. На пилоните около фонтана се вееха бразилски знамена. Когато се пръсна новината, че звездите на бразилския национален отбор ще се установят в хотел „Кемпински“ във Фалкенщайн, цялото градче Кьонигщайн беше пощуряло от радост. Но колко разочаровани бяха жителите му, когато така и не видяха някого от южноамериканските футболни богове.

Неле Нойхаус
ПРИЯТЕЛИ ДО СМЪРТ

Превод *Людмила Костова*
Редактор *Велислава Вълканова*
Коректор *Станка Митрополитска*
Художник *Анна Георгиева-Андра*
Предпечат *Анна Георгиева*

Немска. Първо издание
Формат 16/60x90. Печатни коли 24,5

ISBN 978-619-164-195-6

Издава enthusiast

Запазена марка на „Алто комюникейшънс енд пъблишинг“ ООД

София, ул. „Кракра“ № 20
тел.: 02/943 87 16
факс: 02/943 87 18
e-mail: office@enthusiast.bg

Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите с отстъпка
от www.bookstore.enthusiast.bg

Печат „Полиграф – Юг“ АД

ВТОРИЯТ СЛУЧАЙ НА КОМИСАР ОЛИВЪР ФОН БОДЕНЩАЙН И КОЛЕЖКАТА МУ ПИА КИРХХОФ

Една топла юнска утрин при слона в зоологическата градина е намерена човешка ръка, а малко по-късно при лоса – крак на същия притежател.

Учителят Ханс-Улрих Паули е любимец на своите ученици и трън в очите на корумпирания местен политически и стопански елит. Той разбива не само мрежата от нечисти сделки на местните олигарси, но и плановите им за техните деца. Между поколенията зейва пропаст, отчуждение и младите хора стават лесна жертва на недобронамерени клетници, решени на всичко, за да заемат мястото, от което считат, че са несправедливо лишени. Притворство, изневяра, разбити семейства, съсипан млад живот...

Докато се ровят в следите на престъпленията, Пиа Кирххоф открива у себе си задрямал порив за щастие и среща новата си любов, а в живота на Боденщайн настъпва промяна, за която не е и подозирал.

Новият роман на Неле Нойхаус е история за децата, които губим, докато кроим планове за живота им.

ОЩЕ ОТ АВТОРКАТА

www.enthusiast.bg

9 786191 641956

Цена 16 лв.